

- Po trzecie Sąd powinien uznać, że konieczne jest, aby Komisja czuwała nad proporcjonalnością zobowiązań wobec zainteresowanych osób trzecich.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, którego dopuściła się Komisja, gdyż zobowiązania, które stały się za jej sprawą wiążące, ingerują w toczący się przed Parlamentem Europejskim proces legislacyjny; Parlament Europejski wyraził zastrzeżenia i obawy dotyczące zniesienia terytorialności licencji w sektorze audiowizualnym oraz wpływu owego zniesienia na finansowanie kina, koncentrację w sektorze oraz różnorodność kulturową. Komisja w ogóle nie uwzględniła tego stanowiska i uprzedziła w drodze negocjacji z jednym przedsiębiorstwem nieeuropejskim, mianowicie Paramount, wynik istotnych debat legislacyjnych. Zarzut ten dzieli się na dwie części.
- Część pierwsza, zgodnie z którą zaskarżona decyzja realizuje cel leżący w kompetencjach i w zamierzeniach prawodawcy, a nie Komisji, która przejmuje tym samym rolę prawodawcy europejskiego.
- Część druga, zgodnie z którą wskazany przez GROUPE CANAL + łańcuch poszlak może stanowić wstępny dowód wystarczający, aby zrodzić poważną wątpliwość co do odpowiedzialności Komisji na gruncie zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2016 r. – Karelia/EUIPO (KARELIA)

(Sprawa T-878/16)

(2017/C 038/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ino Karelia (Kalamata, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M. Karpathakis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „KARELIA” – zgłoszenie nr 964 502

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2016 r. w sprawie R 1562/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i b) rozporządzenia nr 207/2009;

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2016 r. – Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-883/16)

(2017/C 038/68)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 października 2016 r. w sprawie zmiany warunków wyłączenia gazociągu Opal z obowiązku stosowania zasady dostępu stron trzecich (TPA) oraz regulacji taryf udzielonych na podstawie dyrektywy 2003/55/WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 36 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/73/WE w związku z art. 194 ust. 1 lit. b) TFUE oraz zasady solidarności poprzez przyznanie nowego wyłączenia regulacyjnego dla gazociągu Opal, mimo że wyłączenie to podważa bezpieczeństwo dostaw gazu.
2. Zarzut drugi dotyczący braku kompetencji Komisji i naruszenie art. 36 ust. 1 w związku z art. 2 pkt 17 dyrektywy 2009/73/WE poprzez przyznanie nowego wyłączenia regulacyjnego dla gazociągu Opal, mimo że gazociąg ten nie stanowi „połączenia wzajemnego”.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 36 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/73/WE poprzez przyznanie nowego wyłączenia regulacyjnego dla gazociągu Opal mimo braku ryzyka, że inwestycja nie miałaby miejsca bez udzielenia tego wyłączenia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 36 ust. 1 lit. a) oraz lit. e) dyrektywy 2009/73/WE poprzez przyznanie nowego wyłączenia regulacyjnego dla gazociągu Opal mimo negatywnego wpływu takiego wyłączenia na konkurencję.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia wiążących Unię Europejską umów międzynarodowych, tj. Traktatu Karty Energetycznej, Traktatu o Wspólnocie Energetycznej oraz Układu Stowarzyszeniowego z Ukrainą.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – Multiconnect/Komisja

(Sprawa T-884/16)

(2017/C 038/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Multiconnect GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-M. Schultze, S. Pautke i C. Ehlenz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktów Komisji wydanych przez wydział kontroli połączeń Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji w ramach wdrażania trzeciego warunku („non MNO remedy”) decyzji w sprawie M.7018, w szczególności jej stanowiska wyrażonego w e-mailach z dnia 11 i 29 października 2016 r., które ogranicza do zwykłych dostawców usług środek zaradczy dla podmiotów niebędących operatorami sieci ruchomych, wykluczając operatorów wirtualnych sieci ruchomych (MVNOs, mobile virtual network operators) takich jak skarżąca;
- posiłkowo o stwierdzenie nieważności decyzji C(2014) 4443 final w sprawie M.7018;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.